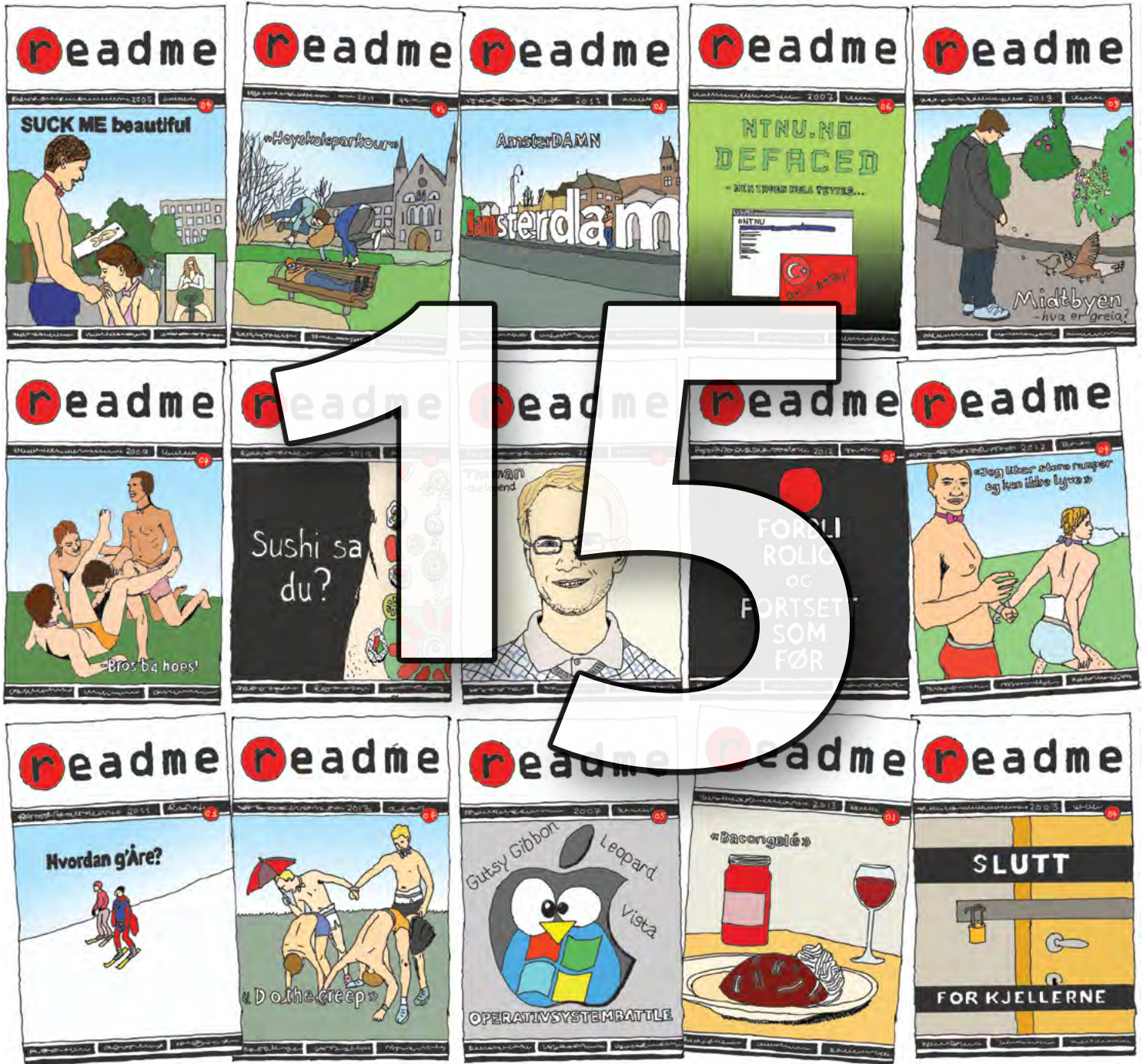

readme

Data- og kontekststudentenes linjeforeningsmagasin // Utgave 2, 2014

readme vinner jubileumsfesten! // praha // en gammel manns erkjennelser // katakombevandring

om readme

readme er gratis og blir skrevet for studenter ved data og komtek.

15. årgang nr. 2, 2014

redaksjonen

redaktør
marit brendbekken rudlang

økonomi
gustav nore

layoutansvarlig
patrick skjennum

medvirkende
christopher jeffrey tannum
einar johan trøan sømæen
tuva selstad dybedokken
jørgen kjeldstad grimnes
odd magnus trondrud
hans henrik grønsleth
anders wold eldhuset
ragnhild cecilie neset
trond moen al-kasim
jean niklas l'orange
stein-otto svorstøl
mats byrkjeland
mikal bjerga
fredrik gram
eivind palm

kontakt

e-post
readme@abakus.no

adresse
readme, abakus
sem sælands vei 7-9
7491 trondheim

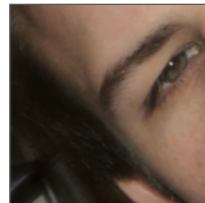
nettutgave
readme.abakus.no

Praha

Fagkom sin spontantur til østlige strøk

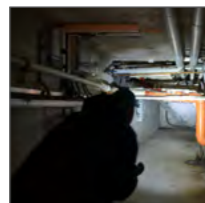
4

En gammel mann

Tidligere abakule og readme-medlem forteller om virkeligheten

10

Katakombbevandring

Hva er egentlig greia med de sagnomsuste korridorene i Gløshaugens kjeller?

18

Leder

Redaktør: Marit Brendbekken Rudlang

Året er 1999. Et eller annet sted på NTNU, eller muligens i en hybel et sted i NTNUs omegn, er det i ferd med å skje noe revolusjonerende, noe som kommer til å forme Data- og Komtekstudentenes hverdag i mange år fremover. Det er lite som egentlig er kjent om dette møtet, men utfallet kjenner vi: **readme** ble opprettet.

readme har altså blitt 15 år. Hva som i 1999 gjorde at behovet for en fjerde statsmakt meldte seg i vår linjeforening kan vi kun spekulere i. Var det et ekstremt behov for å dekke den totale solformørkelsen 11. august? Eller at Bill Clinton kom på besøk til Norge i september? Eller var det kanskje noe litt nærmere hjemme? Det var skandale i Abakus at Vaarblotet ble glemt i 1999, og det er godt

mulig det var den utløsende faktoren. Vi vet ikke, men glade er vi i alle fall for at **readme** finnes i dag.

I anledning **readmes** jubileumsutgave har vi valgt å se tilbake på de som var før oss, og samtidig vender blikket fremover og ser på forbedringspotensialet i vårt kjæreste magasin. Vi har derfor gleden av å lansere et helt nytt layout på helt nytt papir (inntil videre). Vi har invitert tilbake panger som har innslag fra spalter de skrev i sin tid, og intervjuet gamle redaktører om opplevelser og minner fra deres tid i **readme**.

Hurra for **readme** 15 år!

Tekst: Stein-Otto Svorstøl

Saksopplysning: readme har eksistert i 15 år. Vi har levert gravende journalistikk, informative artikler og givende innhold til deg som abakule i ganske lang tid. Nei, kanskje ikke så gravende. Kanskje ikke alltid like givende heller? readme – hva er greia?

Ja, si det. Det kan sies at **readme** har bidratt med mye underholdende innhold gjennom sine 15 år; men man har heller ikke glemt at **readme** faktisk er et medie, og medier skal passe på. Være vaktbikkje, som det heter. Side 3 i magasinet har historisk sett tatt for seg en eller annen form for politisk sak, men den har også vært arena for kritikk av NTNU og deres anstrengte forhold til at det faktisk står «teknisk» i navnet. Første utgave 2001 viste **readme** hvordan de nye IT-reglene tillot drift hos NTNU å lese e-posten din. Det kan

de ikke lenger. I samme magasin finner du for øvrig også et rivende godt dikt om kalkulatoren HP30S. I 5. utgave 2004 har **readme** kastet lys over forskjellsbehandlingen mellom jenter og gutter, og at den går begge veier. Har det ikke vært bedring på dette punktet siden 2004? Jo. Takk, **readme!**

Videre har **readme** vært svært viktig i forbindelse med generalforsamlinger hvor aktive **readme**-medlemmer har servert kake. Dessuten er det redaktøren som er referent. I etterkant av hver bidige generalforsamling har **readme** levert en oppdatering på hvem det nye hovedstyret består av. Det er en kjent sak at Abakus har arrangert en rekke fester opp gjennom årene, og **readme** sikrer hver eneste gang at de som måtte gjøre en øving den aktuelle kvelden likevel kan få et innblikk i eskapadene. Eksempelvis dokumenteres

Åre-turen i 1. utgave hvert år, og da LaBamba fylte 20 år i 2006 var vi selvsagt også på pletten. Og hvem har ikke godtet seg over å lese om andres fyll og fanteri på baksiden av magasinet?

Som du forhåpentligvis skjønner har **readme** vært helt essensielt for Abakus, og vil fortsette å være det i mange år til fremover. Neste gang du ser en fra **readme**, ny eller gammel, bør du ta deg tid til å stoppe opp for å hylle dette fantastiske individet og den innsatsen vedkommende har gjort både for Abakus og for deg som abakule og student. Eventuelt kan du gi et vennlig nikk eller bare tenke på at du er takknemlig. For takknemlig er du jo. Derfor skal vi fortsette å passe på deg, beskytte deg mot NTNU, Trondheim og alle andres evige forsøk på å tøyse til ting. 15 år som vaktbikkje er ikke nok, vi klarer minst 15 til. Voff!

Reisebrev fra PRAHA

Fagkom har vært på spontantur til Praha og skrevet reisebrev til **readme**. Vi har gleden av å publisere resultatet i vårt eminente magasin.

*Tekst: Fagkom
Layout: Marit Rudlang*

Kommer vi oss til Praha? Det var faktisk et spørsmål vi stilte oss selv flere ganger. Første gang fordi vi måtte ta flybussen før solen stod opp, andre gang fordi flyet vårt fra Værnes var i Oslo, uten store planer om å hente oss. Da 11 av de 13 reisende satt pent på et annet fly, var fremdeles de to siste reisende på flybussen, spent på om de skulle rekke det, eller om de ble nødt til å dra til en annen by istedenfor.

Vel fremme i Praha møtte vi på helgens neste problem: Romfordeling. Selve romfordelingen ble løst på et kvarter, etter fellesmøte på «partyrommet». Møtereferat ble dessverre ikke skrevet, noe som kan være grunnen til at omtrent ingen sov i sin egen seng, og sovekartet lignet mer på en amerikansk fotballtaktikk enn noe annet. Før turen hadde vært 24 timer hadde det blitt flere sengepartner-bytter enn det blir gjort bytter på et Pokécenter. Mest misfornøyd var Aleks, da han ikke ble invitert til å dele seng med Håvard, Martin og Håkon. Aleks hadde istedenfor fått en dobbeltseng alene.

Mat og øl

Flere av guttene gjorde det til et mål å maksimalt drikke én liter vann om dagen, resten skulle være øl eller annen alkohol. Det viste seg også å være et godt valg rent økonomisk, fordi flaskevann kostet mer enn øl og Cola kostet tre ganger så mye. Praha har også like mange mikrobryggerier som Oslo har Deli de Luca, så det var ingen mangel på spennende øl.

Vi oppdaget også raskt konseptet «Giraff». Enkelt forklart: For en pris tilsvarende den fjerde ølen på X-fest, fikk vi et tårn med øl. Navnet er antagelig basert på at det var nok øl til å gjøre en giraff ganske brisen, ikke det at det private tappetårnet vi fikk var omtrent 1,5 meter høyt. Terningkast 11.

Nattelivet i Praha

Etter å ha slukt en Giraff, var det ut for å lete etter natteliv. To tjekkiske/russiske jenter var gira på å få med seg Aleks og Trym på karaokebar, men siden Aleks og Trym var like gode i russisk som

jentene var i engelsk, forsvant de to nydelige jentene alene ut døren noen minutter senere.

Den andre kvelden bar (ordspill, red.anm.) det til sentrum for Pub Crawl. Noe stappmette begynte vi kvelden rolig, men den tok raskt en annen vending da Fagkom-spøkelset møtte sin forrige reinkarnasjon. Flere kunne leke den leken, og vi var raskt transformert til en gjeng som minnet lite om komiteen med faglig tyngde. Fire (eller var det syv?) absint-shots senere var Tyson den amerikanske langrennsstjernen, Kaptein Falcon, bursdagsbarnet Martin og den svenske DJ'en da Vinci klare for store eventyr.

Når det skytes med sjekketriks som «Det er bursdagen min i dag», «Har dere møtt broren min, Kapteinen» og «Jeg er DJ-kjendis i Sverige», var ingen jente trygg. Det tok ikke lang tid før man kunne møte våre nye venner svingende rundt strippestenger, med gratis shots i hånden eller poserende på en rekke

snaps, med teksten «Jeg møtte da Vinci, han er broren til Avicii».

Til tross for stor suksess hadde ikke alle like god samvittighet, spesielt ikke den fagkommeren som brukte dobåsen som skrifteboks og søkte tilgivelse for sine synder hos tilfeldige toalettgjengere.

Fagkom kan anbefale et 5-etasjers utested som ingen husker navnet på. Antagelig fordi ølen kostet 8 norske kroner. Av steder Fagkom ikke anbefaler, kommer Duplex ganske høyt (eller lavt) på listen. Lurt av dansende damer iført latexbukser i inngangspartiet, burde vi lukket luntene da det kostet dobbelt så mye for menn å komme inn.

Hvis man er på leting etter noe litt annerledes, kan Fagkom anbefale «Jazz Dock». En cocktailbar pent plassert helt nede ved Vlatavas bredde – en elv alle var enige om at rant feil vei. Bartendene

kunne mikse omtrent hvilken drink det måtte være, mens man lyttet til live jazz. Det skadet heller ikke at cocktailene kostet mindre enn skonummeret ditt. Terningkast 4 (0-indeksert).

Livet på dagtid i Praha

«Helt om natten, helt om dagen», sa en idiot en gang. Eventuelt en person fra Øst-Europa, for der selges det alkohol på åpen gate, dagen lang. Siden vi tross alt hadde kjøpt oss en tur til det store utland måtte vi sjekke ut lokale severdigheter. Noen valgte shopping-gaten, noen benyttet morgentimene til trening, mens andre beveget seg til Pražský hrad, også kjent som «Borgen i Praha». Borgen hadde lite å by på for en fattig student, så vi valgte å få med oss utsiden, som var fin nok.

Fordi Tsjekkia lenge var en del av Sovjetunionen, var det flere museer som kunne tilby et innblikk i Tsjekkiens kommunistiske fortid. Enkelte deltagere var mer interesserte enn andre, og valgte å sjekke

ut flere av museene. «Museum of Communism» var et standard museum med bilder og plakater du selv kunne lese på. Terningkast 2, på en rollespillturning. Mye mer interessant var derimot KGB-museet. Straks vi var innenfor døren ble vi møtt av en muskelbunt av en kar, med tung russisk aksent og flere synlige arr. Beskjeden var klar: «Take this rifle, we take picture! Take rifle!». Vår russiske guide, og tidligere Bond-villain, ga oss et innblikk i hvordan KGB spionerte, drepte og belønnet hverandre. Alt fortalt med en avspillingshastighet på 2.4x og en innlevelse verdt en Oscar-statuetten. Terningkast 6, på en vanlig terning.

Denne turen var en fantastisk opplevelse på alle mulige måter, en tur til Praha anbefales på det varmeste. Vi sitter igjen med mange gode minner og utallige gode historier (mange som dessverre ikke egner seg på trykk). Det overrasker ingen om Praha blir invadert av Fagkom ved en senere anledning.

Realitetsorientering til nye studenter

Tekst: Stein-Otto Svorstøl og Odd Magnus Trondrud
Layout: Jørgen Grimnes

Som ny student på NTNU opplever man store omveltninger ikke bare sosialt, men også faglig. Var eksamen vanskeligere enn antatt? Trodde du at du skulle få en bedre karakter? Slapp av. Len deg tilbake. Enkelte ting kan du ikke klage på, og når vi sier enkelte ting mener vi egentlig mye. Velkommen til universitetet.

Foregående semester var det første for mange (slik høstsemesteret ofte er) og mange kom rett fra videregående. Videregående er et fint sted. Man kan si ifra om at man føler seg forbigått eller feilaktig vurdert. Er prøven teit kan klassen klage på prøven, og så tar lærer hensyn til det. Når man så kommer til universitetet etter to eller flere år på videregående hadde det vært hyggelig om situasjonen stort sett var den samme.

Men i likhet med den siste mannen på jorden som hørte et bank på døren, blir de konfrontert med en uventet virkelighet. Universitetsopplevelsen man får som sivilingeniørspire på NTNU kan virke forvirrende, uregelmessig og til tider kald. Videregående minner oss om barne- og ungdomsskolen: faste lærere og klasserom,

personlige vurderinger, kontinuerlig evaluering av din personlige framgang i hvert enkelt fag. På universitet, derimot, har vi en situasjonen som minner mer om den kalde, virkelige verdenen: Forelesninger med hundrevis av studenter, fag som tas av tusen hvert semester, forelesere som må undervise umotiverte studenter i det samme faget semester ut og semester inn, fagansvarlige med nærmest ubegrenset kontroll over eksamens utforming, og undervisningsassistenter som tar faget samtidig som de er undervisningsassistent i det. Virkeligheten er skremmende.

Hva kan du egentlig forvente?

Ta noe så enkelt som oppgaveteksten på eksamensoppgavene, og språkføringen der. Vi i **readme** er svært opptatt av korrekt språkføring,

mest av prinsipp. Vi er dog smertelig klare over at dersom faglærer ønsker det, kan han eller hun med vilje legge til litt skrivefeil i oppgavene for å krydre din eksamensopplevelse. Dette er absolutt ikke grunnlag for klage eller tilgang til kontinuasjonseksamen slik enkelte ITGK-studenter hadde et lite håp om foregående semester. NTNU kan faktisk levere fra seg speilvendte eksamensoppgaver om de virkelig vil, og de skylder deg ikke at eksamen er enkel eller at den ligner på de fra tidligere år. NTNU skylder deg en eksamen, og fikk du det bør du være fornøyd.

I de tilfeller der skrive-, ord- eller andre type feil gjør at oppgaven blir tvetydig, eller at svaret blir noe helt annet enn det som var planlagt fra faglærers side, hender det at oppgaven strykes. Kanskje det blir gitt beskjed om under eksamen, i etterkant av eksamen eller kanskje du ikke får vite om det hvis du ikke ber om begrunnelse på karakteren. Visste du at faglærer eller tilsvarende faktisk kommer innom eksamenslokalet og lar

deg stille spørsmål om oppgavene? Du kan for eksempel spørre om du har tolket en oppgave riktig, eller om antagelsene du har gjort er lov, eller om du har fått riktig svar på en oppgave. Som regel svarer vedkommende bare på den første typen spørsmål, men det er lov å prøve. Uansett er det sikkert vanskelig å påvise juks hvis du fikk svarene fra faglærer.

En annen ting som kan provosere og terge er at det du har lest på ikke kommer som en oppgave, og at noe du ikke har lest på teller mye, ja, la oss si 40%. Dette er helt uproblematisk, gitt at foreleser på et eller annet tidspunkt var innom emnet, eller at det står skrevet om det i pensum. Foreleser skal teste deg i pensum, og hvis noe er en del av pensum, ja da kan vedkommende spørre om det. Det er nemlig slik at karakteren du får i et fag skal reflektere hvor mye av pensum du kan. Dette er i praksis vanskelig å gjøre rede for når eksamen teller 100% og skal kunne gjennomføres i løpet av en halv arbeidsdag. Dermed dekker eksamen ofte kun et utvalg av

pensum. At du på en eksamen blir spurt om den «ene» tingen du ikke kunne er ikke urettferdig, det er uflaks.

Hysj

Heldigvis har du masse tid til å ro deg inn etter en dårlig eksamen. Du går tross alt bare i årstrekke. Velkommen til en ny og annerledes verden. Tar du den i mot med åpne armer og uten forestillinger om at du fortjener noe som helst kan det hende du lærer noe. Verden skylder deg ingenting; den er kald og kaotisk. Menneskeskapte institusjoner skylder deg det de forplikter seg til. I NTNU sitt tilfelle er det *ikke* å være imøtekommen overfor hva du tror du fortjener. Faktisk vet ikke NTNU noe som helst om den.

Nå ser du kanskje rart på oss og tenker at verden er håpløs. Vi kunne forsøkt å overtale deg til å tro det motsatte, men det er ikke temaet for denne artikkelen. Temaet var overgangen fra videregående til universitet, og budskapet var *hysj*. Snakkes på eksamenskontoret.

Gløsløken

Gløshaugens billigste nyhetskilde

Helt sykt nerd funnet på Datateknologi

Tekst: Mats Byrkjeland

GLØSHAUGEN – På datateknologilinjen er det blitt observert en gutt som er helt utrolig nerd. Han bruker briller og eier en *quad-core-datamaskin*. Gløsløken har fått snakket med denne totale *geeken*, som sier at favoritt hobbyene hans er «programmering og overklokking».

«Noen ganger møter han andre nerder og de sitter og *booter* og *hacker* eller hva faen de driver med», ler en student som har sett den håpløse nerden på Gløshaugen. En annen student har overhørt denne brillleslangen av en nerd på LAN: «Jeg hørte han si 'Jeg må moute cracken før jeg *launcher gamet*'. Helt sykt nerd ass», skratter han.

Fremtiden til taperen er uviss. En bekjent sier til Gløsløken at «Han kommer sikkert til å få en sånn skikkelig taperjobb der han bare sitter foran en skjerm og skriver kode og drikker cola og sånt.» Geeken selv ser derimot positivt på fremtiden: «Så lenge jeg får jobbe med mus og tastatur er jeg fornøyd.»

Ekspert: Vind kan velte ting

Tekst: Stein-Otto Svorstøl

TRONDHEIM – Den siste tiden har en rekke ting plutselig ligget på bakken, uten at noen helt vet hvordan de havnet der. **readme** har vært i

kontakt med ekspert Tom Aten (43) som forklarer nærmere: «Det har i den siste tiden herjet en sterk vind i byen, noe som forårsaker at ting kan velte.» Tom utdyper «Dette forekommer egentlig hver gang det er sterkt vær, og det er merkelig at det blir så store oppslag over det hver bidige gang.» **readme** sier seg enig og avslutter intervjuet.

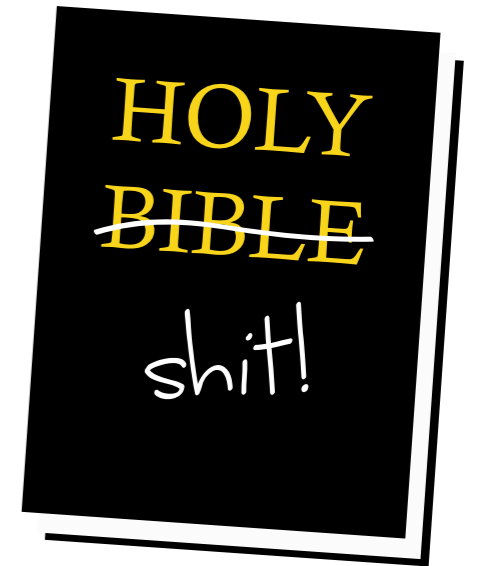
Leder av krigskom skuffet

Tekst: Odd Magnus Trondrud

NTNU – Leder av krigskom, komiteen i linjeforeningen EMIL, sa en gang at de absolutt ikke var fornøyd med utviklingen fra de siste årene innen automatiske håndtørkere. «Vi oppfordrer folk til å riste på hendene etter at de har vasket dem slik at færre papirtørkler er nødvendig for å tørke hendene. Dette erger enkelte demografier, og har faktisk motsatt effekt – de bruker flere tørk per vask, noen på ren trass. Dette er meget gunstig for samarbeidspartnerne våre, som i hovedsak er aktører i tømmerindustrien. Men nå som NTNU har begynt å investere i disse dysån ayrblaidene finnes det faktisk et fungerende alternativ til papirtørkler.» Krigslederen sier de har vurdert flere erstatningskampanjer, men innrømmer at de har problemer med å vinkle saken på en måte som er gunstig for samarbeidspartnerne deres. «Tømmerindustrien tjener ikke penger på at folk lar være å bruke lufttørkerne – kun på salget av papir, papirderivater og papirrelatert tilbehør, så her må vi tenke nytt», sier krigskomlederen. «Kanskje det er på tide at vi bytter ut brødet, for å si det sånn.»

Bibelsk

Babbel

44 *Vil du få deg en slave eller en slavekvinne, skal dere kjøpe dem av folkeslagene som bor rundt omkring dere. ⁴⁵Dere kan også kjøpe slaver av de fremmede som holder til hos dere, og av etterkommerne deres som bor hos dere og er født i landet. Dere kan eie dem, ⁴⁶og dere kan la dem gå i arv til barna deres etter dere, så de kan eie dem for alltid.*

Tredje Mosebok 25:44-46

27 *Hvis dere likevel ikke hører på meg, men setter dere opp mot meg, ²⁸da vil jeg for min del sette meg opp mot dere i vrede og tukte dere sju ganger så hardt for syndene deres. ²⁹Da skal dere spise kjøttet av deres egne sønner og døtre.*

Tredje Mosebok 26:27-29

Babler: Hans Henrik Grønseth

Vi har kommet til den tredje måneden i året og tok derfor en titt i den tredje boken i Det gamle testamente. Her ble vi blant annet kjent med Guds tanker om kjøp og salg av trivelige typer og typinner. Jovial fyr, denne Gud.

Slavetips

Dette er et godt eksempel på noe av det som er så fint med Bibelen: Den gir svar på ting man egentlig ikke visste at man lurte på, ting som det kan være litt flaut å spørre andre om. Folk kan jo tro at du ikke er like smart som du ser ut. Eller i beste fall at du bare har litt sjofle politiske meninger.

Sjofel er forresten et ord som vi i Bibelsk Babbel-redaksjonen gjerne skulle sett brukt i større grad enn det gjøres den dag i dag. Som et eksperiment, prøv å klemme inn «sjofel» i tre setninger i løpet av de neste dagene. Men ikke ta helt av. Selv om det kan gi en kriblende følelse i venstre øreflipp å si «sjofel», vil vi jo ikke at bruken av «sjofel» skal gå som en farsott over landet og bli 2014 sitt svar på *selfie*. Vi ser heller for oss at man om et snaut tiår snakker om hvordan «sniksjoifelisering» gjorde at man vendte nesen vekk fra de engelske låneordene og heller begynte å ta i bruk gode, gamle norske slagere. Slagere som «sjofel». Sjofel.

Etter hva jeg kan skjønne ut fra verset over, forfekter Bibelen et syn hvor det er greit at jeg som nordmann kjøper svensker og dansker, men dersom jeg ønsker å gå til anskaffelse av en stykk Børge fra Sør-Fron, kommer jeg på kant med loven. Det vil si, hvis det viser seg at Børge hadde en sovjetisk tipp-tipp-tipp-oldefar, så er det visst greit likevel.

Barn til middag

Hvis jeg ikke husker feil, har Jesus sagt noe om at det noen ganger kan være best å vende det andre kinn til. Mulig han burde ta en liten snakk med Fadern, for det virker som Han kan tenne på alle pluggene hvis folk er litt uenige med Ham.

En gammel manns erkjennelser

I anledning jubileet har vi invitert noen tidligere **readme**-medlemmer til å skjenke oss et glass av sin kunnskap. Her kommer noen ord om hvordan det er å bli voksen.

Gammel mann: Eirik Haver
Layout: Patrick Skjennum

Det slo meg da jeg gikk hjemmefra klokken halv syv i dag at jeg ikke har hatt eksamen på tre år. Jeg har riktignok tatt fire-fem sertifiseringer og skulle helst tatt tre-fire til i år, men det er noe helt annet. Når man tar sertifisering leser man bare en bok og svarer på noen spørsmål før man selvsagt glemmer 95% av det man leste, altså noe helt annet enn eksamen.

Det jeg egentlig vil dele med dere unge lovende, er min fortelling om hvordan det er å ta steget fra å være ung og lovende student til å gå inn i arbeidslivet og bli mindre ung og lovende. Jeg er tross alt en erfaren konsulent nå, med senior i yrkestittelen. Jeg husker kanskje å ha sett en PowerPoint som sa at jeg ikke var senior, det står nok i QR-koden på visittkortet mitt.

Men ja, utdanning til jobb. La meg først få si: Alt våset du lærte i AlgDat, DataGK, Pyse og Akstrans er helt essensielt for at du skal overleve her ute. Til og med Exphil kan komme til nytte den dagen noen ber deg bevise at noe ikke eksisterer. Essensielt er kanskje en overdrivelse. Store akademiske ord kan dog gi arbeidsgiver en god illusjon om at du faktisk kan noe. De er også nyttige for å jekke ned overivrige HiST-ingeniører som ikke kan akseptere at du skal få bedre betalt «bare fordi du har master». Jeg liker også å vise frem kryptodesignet fra masteren hver gang jeg treffer noen som «jobber med sikkerhet».

Jeg jobber med infrastruktur, det er fagfeltet de som ikke velger å bli progger eller prosjektleder

ender opp i. Eller som en svensk blondine i Bergen fikk det fortalt: «Vi installerer Windows for folk». Skal jeg gi et reelt tips og ikke bare den samme svadaen som jeg fylte Retro Games med i min tid som journalist i **readme**? Hvilke fag mener jeg i dag har mest nyttig innhold? KTN, Infosik, OOP og kanskje NettArk. Hva er det viktigste jeg lærte? Vel, så dyp kan jeg ikke være i **readme**, men se gjerne artikkelen min om Adultfriendfinder i en **readme**-utgave fra rundt 2007. Du finner den på den sensurerte delen av abakus.no (**readme**.abakus.no var kun tilgjengelig for Abakus-medlemmer tidligere, journ.amn.).

Andre Sannheter

Som kjent er **readme** sin årtusenlange historie alt for lang til å kunne oppsummeres i én enkelt utgave. Med begrenset plass til rådighet, tenkte jeg å holde meg til å fortelle om en obskur, men likefullt interessant, skikkelse fra vår historie.

Spaltepang: Even Bruvik Frøyen
Layout: Patrick Skjennum

Den store leder

Som dere alle selvfølgelig vet, gikk jeg for noen få år siden gjennom **readme** sitt tradisjonelle avslutningsrituale. Som en av de tre overlevende fra min generasjon, ga det meg æren av å tre inn i det æverdige **readmes** *Arkeologiske Selskab*. I anledning vår feiring av **readme** sitt andre sekel som informasjonsbærer ved NTNU, tenkte jeg å dele litt av kunnskapen mitt arbeid her har gitt meg.

Dere, mine enfoldige lesere, samt mesteparten av den nåværende redaksjonen, er nok for unge til å huske en av **readme** sine mer fryktede redaktører. Den mektige og grusomme Einarius Johannes Troan Somne, var redaktør fra 26. november 1476, til hans undersætter gjorde opprør 9. januar 1869.

Einarius er kjent for å ha vært en stor lærd, som brakte **readme** til nye høyder gjennom sin brede kunnskap. Men hans tørst for viten skulle vise seg å ha en mørk side.

Einarius etablerte sin redaksjon i slottet han fikk bygd på Gløshaugen (senere tatt i bruk som hovedbygningen til NTNU), og var nok i utgangspunktet godt likt. Han hadde riktignok sine særegenheter (som hans fiksering på grillspyd), men var alt i alt en kompetent redaktør enn så lenge.

Fallet

Etter noen år begynte han å forandre seg. Han krevde at alle i hans åsyn skulle gå utelukkende i lær. Han insisterte på at året han tok makten skulle brukes som grunnlag for en ny tidsregning. Han slavebandt sine nærmeste medarbeidere, og brukte dem i ujevnelige ritualer. Medlemmer av nyere **readme**-redaksjoner vil selvfølgelig ikke se noe unormalt i noe av dette, men det er viktig å forstå at det var en mer primitiv tid.

Han trakk seg etter hvert fullstendig vekk fra offentligheten, og begynte å utforske religiøse

og mytiske fortellinger om gjenfødelse og evig ungdom. Han samlet seg et stort arkiv av obskure skrifter, og fikk konstruert store underjordiske katakomber. Det ble hvisket om groteske ritualer og eksperimenter. Botanikere begynte å forsvinne fra omegnen, mens flakkende lys og en uhyggelig rauting ble hørt fra Einarius' slott. Barn ble født til lokalbefolkningen med alvorlige talefeil (som forøvrig den dag i dag henger igjen i regionen; år med øvelse må til for å lære å dechiffere hva folket der sier).

Befolkningens kollektive beger rant endelig over etter at Einarius, uten å ha blitt sett offentlig på tre hundre år, erklærte at seks hundre dydige sauer skulle ofres i hans ære. De inntok Einarius' slott, og trakk ham, stadig en ung mann, til Nidarosdomen. Det hele endte dårlig for ham.

readme intervjuer tidligere redaktører

Journalist: Trond Moen Al-Kasim
Layout: Trond Moen Al-Kasim

Har du noen gang lurt på hvordan det hele startet?

Nei, jeg snakker ikke om hvorvidt det finnes en Gud, om universets skapelse eller andre eksistensielle spørsmål man kan stille seg etter et fuktig nachspiel klokken 7 om morgenen. Det blir for seriøst. Jeg tenker selvfølgelig på **readme**, på våre forgjengere, på våre røtter. I tråd med at dette er jubileumsutgave, har vi i **readme** intervjuet noen av personene som satte mest preg på våre tradisjoner og vaner, nemlig *redaktørene*.

Espen Herseth
Halvorsen (2007/2008)

Hva motiverte deg til å stille som redaktør?

Muligheten for å sette søkelyset på viktige, dagsaktuelle saker og tingsom opptar studentene var... Ehm... Hmm... Who am I kidding? Selvsagt var Smått & Nett-kongedømme og taco så langt øyet kan se hovedgrunnen!

Hva er ditt drøyeste taco-minne?

Våknet som regel opp til tomt barskap og full oppvaskbenk, uten å huske altfor mye... Men burgerbestilling med taxi i fem-tida på morran var alltid bra!

Hva anser du som din største prestasjon som redaktør?

readme i farger! Look at all the pretty colors! Pluss at vi fikk **readme** til å gå i overskudd. Ikke noe mer Bedkom-tyranni over **readme**!

Hva er den største blunderen du begikk som redaktør?

At vi gav sekkemannen et talerør! Gløs har ikke vært det samme siden.

Hvor er likene begravd?

Snakker vi fortsatt om taco her? Mmmm, taco! Okei, seriøst: Tror de ligger bak trærne som ble kuttet ned for å trykke opp siste utgave av LimÉ-avis.

Angrer du på at du ikke stilte opp i flere **readme**-flørter?

Allt var bedre før, da trengte ikke slaskete redaktører å nedverdige seg til redaktør-stillingen!

“

Look at all the pretty colors!

“

Det som skjer i Åre kjem fram, men tacoane er heilage!

Stian Tokheim (2008/2009)

Hva motiverte deg til å stille som redaktør?

Det var en spontan avgjørelse: Jeg var på ferie under valget, og Espen (daveærende redaktør) ringte og spurte om jeg ville stille. Jeg sa «Njaaaa...», han sa «Han sa ja!» og så la han på.

Hva er ditt drøyeste taco-minne?

Drøyeste var vel den gang Jarle hadde med Tequila, som vi tømte før middag. Sitat mailtråd som går neste dag: «Jeg husker ikke at vi spiste taco... Vi fyller til mamma.. igjen... Eeeevig mange bra fyllabilder av dere som mooner meg i senga mi før klokka 12.»

Hva anser du som din største prestasjon som redaktør?

Ok, jeg benytter sjansen til å skryte litt av meg og mine; 10 års-jubileumsutgaven ble veldig bra! Creds til alle som var med å lage den!

Hva er den største blunderen du begikk som redaktør?

Er ikke redaktøren ufeilbarlig?

Hvor er likene begravd?

Det er det heldigvis ingen som husker...

Angrer du på at du ikke stilte opp i flere **readme**-flørter?

Når jeg ser tilbake på den ene jeg stilte opp i – nei. Har trent litt siden den gang da. Heldigvis.

Tomas Albertsen
Fagerbekk (2011/2012)

Hva motiverte deg til å stille som redaktør?

Pengane.

Hva er ditt drøyeste taco-minne?

Du kan ikkje trykke sånt, Trond! Det som skjer i Åre kjem fram, men tacoane er heilage! Det sagt, både bein, bord og hjarter har blitt knekt på taco.

Hva anser du som din største prestasjon som redaktør?

Å ikkje bli alkoholikar eller måtte ta opp fag.

Hva er den største blunderen du begikk som redaktør?

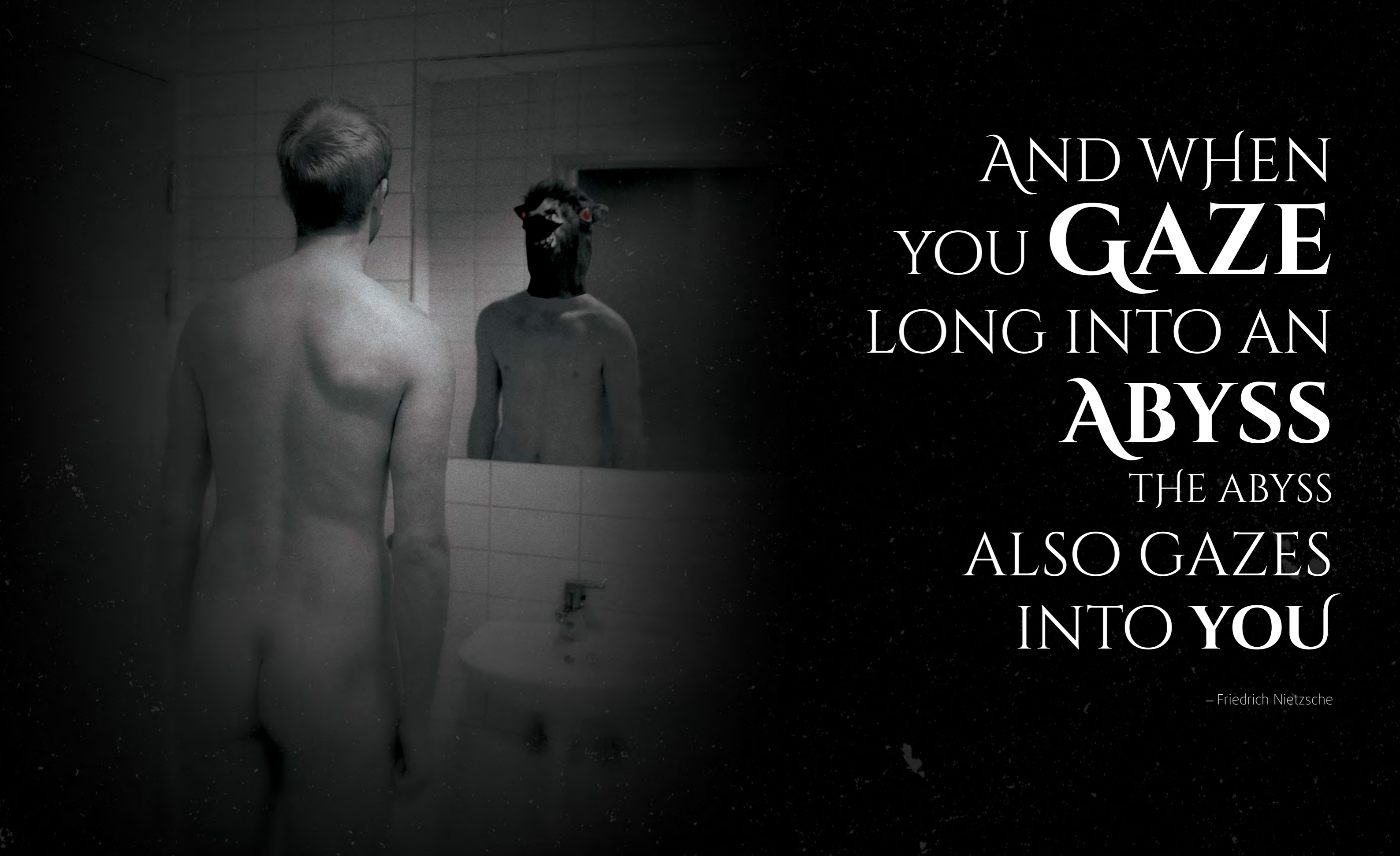
Late som eg kunne gjere designarbeidet også.

Hvor er likene begravd?

I et lite kott bak høyre dør nede ved S2-auditoriet.

Angrer du på at du ikke stilte opp i flere **readme**-flørter?

Eg titta jo fram både på HS-flørt i 2011 og påskegodt i 2012. Om det er noko eg angrar på, er det vel at eg ikkje gjorde meir ut av dei. Kunne dratt inn litt kroppsmaling eller pelskåpar.

AND WHEN
YOU **GAZE**
LONG INTO AN
ABYSS
THE ABYSS
ALSO GAZES
INTO YOU

– Friedrich Nietzsche

Ting du bør vite som siving

1 kilobyte = 1024 bytes.
Eller....?

Tekst: Mats Byrkjeland

Kor mange bytes er det i ein kilobyte? «1024!» seier du, med ITGK-forelesningane friskt i minne. Men du veit jo at det er 1000 meter i ein kilometer. Så kvifor er ikkje ein kilobyte 1000 bytes? Les resten og finn ut at det finst ein konvensjon som gjer slutt på all forvirring.

Kibi, mebi, gibi

Me snakkar sjølvstøtt om IEC-60027, *International Electrotechnical Commission* sin konvensjon om bruk av bokstavsymbol innanfor elektroteknologi. Her finn me reglar knytta til *binære prefiksar*. Har du høyrte om *kibi*, *mebi* og *gibi*, henholdsvis Ki, Mi og Gi? Desse prefiksane er potensar av 1024, og SI-prefiksane kilo, mega og giga er potensar av 1000. Altså er ein mebibyte (MiB) $1024^2 = 1\,048\,576$ bytes, der ein megabyte (MB) er $1000^2 = 1\,000\,000$ bytes. Lett, ikkje sant?

Historien bak

I datateknologiens spede begynnelse vart SI-prefiksane brukt som dei skulle, altså kilo = 1000, og så bortetter. Men folk fann òg ut kor nyttig det kunne vere å ha prefiksar som var potensar av 1024, så allereie i 1968 kom det forslag til eigne binære prefiksar. Eit av dei første forslaga var å bruke den greske bokstaven kappa (K)

som symbol for 1024, der K^2 var 1024^2 , og så bortetter. Å bruke $kK = 1024$, $bk^2 = 1024^2$ vart òg foreslått, og fleire andre, men ingen av desse vart aksepterte. I realiteten vart stor K brukt for 1024, men dette fungerte ikkje for høgare potensar, då SI-einingane òg er i store bokstavar frå mega (M) og opp.

IEC-prefiksane vart først foreslått i 1995, men då som kB, MB, GB for kibibyte, mebibyte og gibibyte. Dette vart ikkje akseptert. Året etter kom forslaget om å bruke KiB, MiB og GiB. Denne konvensjonen vart offisielt publisert i 1999 under namnet IEC 60027-2. Prefiksane består av dei to første bokstavane i SI-prefiksen (ki, me, gi), og dei to første bokstavane i *binary* (bi).

Dagens bruk

Dei forskjellige operativsystema brukar prefiksar forskjellig. Windows brukar at 1 kB = 1024 bytes. Apple brukar at 1 kB = 1000 bytes. Linux brukar IEC-prefiksar under oppstarten, og nokre kommandoar brukar desse, men ikkje alle. Har du nokon gong merka at når du har kjøpt ein harddisk på 320 GB så viser Windows at disken berre er 305 GB stor? Det er fordi alle harddiskprodusentar oppgir storleik med SI-

Prefixes for multiples of bits (b) or bytes (B)			
Decimal		Binary	
Value	Metric	Value	JEDEC IEC
1000	k kilo	1024	K kilo Ki kibi
1000 ²	M mega	1024 ²	M mega Mi mebi
1000 ³	G giga	1024 ³	G giga Gi gibi
1000 ⁴	T tera	1024 ⁴	- - Ti tebi
1000 ⁵	P peta	1024 ⁵	- - Pi pebi
1000 ⁶	E exa	1024 ⁶	- - Ei exbi
1000 ⁷	Z zetta	1024 ⁷	- - Zi zebi
1000 ⁸	Y yotta	1024 ⁸	- - Yi yobi

prefiksar. Salgstriks? Derimot er det vanleg at minne vert oppgitt med binære prefiksar.

Bruk SI- og IEC-prefiksar riktig!

Det er liten tvil om at dagens bruk av prefiksar kan skape forvirring. Viss eg seier til deg at eg har ei fil på ein kilobyte så kan ikkje du vite sikkert om fila er 1000 eller 1024 bytes stor. For å få slutt på dette anarkiet i det tekniske dagleglivet, bruk prefiksar riktig! La 1 MB = 1024 kB dø ut! La 1 MB vere 1000 kB! Ta kibi og mebi til hjartet! Lenge leve konvensjonar!

Ting du ikke bør vite som siving

Ubrukelige
 kroppsdelar

Tekst: Mikal Bjerga

Menneskene dominerer planeten kalt Tellus, den tredje fra solen. Vi er herskerrasen, de ubestridte seiersherrene i Darwins evolusjonskrig. Med våre overlegne hjerner og tilpasningdyktige kroppar har vi lagt under oss alt øyet kan se. Men er vi virkelig så fantastiske? Er det ikke en ting eller to vi kunne klart oss uten?

Brukbart, men ubrukelig

Det finnes mange eksempler på gunstige kroppsdelar i ugunstige situasjoner. Alle med testikler på en fotballbane vet hva jeg snakker om. Andre har kanskje erfart hvordan en ellers god skje kan bli ødelagt av det utstikkende lemme kalt «arm». Selv har jeg flere ganger hatt et ønske om å kunne legge armene fra meg før jeg går til køys, men som en permanent løsning er det kanskje litt ekstremt. Jeg har jo tross alt nytte av dem i blant, noe som neppe kan sies for kroppsdelene som venter.

De vanlige mistenkte

Noen ubrukelige kroppsdelar er velkjente. Blindtarmen for eksempel; muligens nyttig en gang i tiden, men nå blir den oppmerksomhetssyk og betent og er bare til bry. Mannlige brystvorter er en annen klassiker, bare tatt i bruk til diverse

mannsprøver som inneholder klesklyper eller musefeller. Av andre kjente men ubrukelige kroppsdelar har vi visdomstennene, halebenet og tåneglene; men det har vel falt deg inn fra før at disse ikke er til stor nytte. Hva med dem du ikke engang visste var der?

Forvirrende rørleggerarbeid

Nå har jeg gleden av å opplyse deg, slik at du kan irritere deg litt mer over hvor avleggs kroppen din egentlig er. Kjønnorganene er en særdeles interessant avdeling (på mer enn én måte), med rester av livmor hos den mannlige parten og sædledere hos den kvinnelige, men på grunn av et minefelt av latinsk visssvass får du undersøke dette selv. Jeg har problemer nok som det er med å forstå hva som skjer der nede. Men hva med et tredje øyelokk? Du kan finne restene av det, kalt *plica semilunaris*, innerst i øyet mot nesene. Mange dyr bruker sine tredje øyelokk flittig, mens vi må nøye oss med to og et halvt. «Less is more» sies det visst.

Laber innsats

Pels er en annen ting som er mer brukbart i skogen enn i hus, spesielt med en pels så fattigslig som vår. Kroppshår på mennesker er intet annet

enn ubrukelig. Jeg blir fortalt at dette er særlig gjeldende for det kvinnelige kjønn. Redaktøsen understreker dette da hun er rimelig kjapp til å nevne «bart» som uøndelig for jenter – kanskje av personlige årsaker? Det hjelper ikke på at vi har egne muskler under huden som gir oss gåsehud – brukt til avskrekkende effekt hos pelskleddede dyr, som på oss bare ser dust ut. Forhåpentligvis tar alle som mener at mennesket er skapt av Gud dette som det sparket det er. Ærlig talt, hvis han virkelig finnes så kunne han tatt seg kraftig sammen og laget noe bedre enn dette her. Terningkast 3.

readme tester

Urban Exploring

Mennesker har opp gjennom tidene hatt en draging mot det ukjente. Enkelte bruker flere år av livet på å forberede sin egen død på toppen av Mount Everest eller på å amputere en kroppsdell med en sløv speiderkniv på Sydpolen. Med andre ord, trangen til å utforske har på ingen måte forsvunnet.

Utforsker: Gustav Nore
Layout: Patrick Skjennum

Tidsklemma

Som ny student på haugen gikk det fort opp for meg at jeg virkelig ikke har tid til å amputere en lilletå, og langt mindre tid til å dø. I hvert fall om jeg har tenkt til å fullføre en utdannelse innen rimelighetens grenser. Samtidig trekkes jeg i likhet med mange andre mot å kartlegge ukjent territorium. Heldigvis har det dukket opp en løsning som gjør det mulig å leke Columbus midt i byen, nemlig *Urban Exploring*. Et kjapt søk på Google viser at dette begynner å bli et ganske utbredt fenomen – og overraskende nok – kanskje aller størst i noen av verdens storbyer.

Byen under byen

Under Paris finnes det et omfattende system av underjordiske sjakter, ganger, haller og gravplasser. Det tilbys guidede turer som dekker omtrent to kilometer av hele systemet. De resterende 298 kilometerene, som utgjør

Paris sitt svar på Morias Miner, er i dag stengt ved lov. Dette har riktig nok ikke stoppet folk fra å tre ned i en verden minst 6 millioner mennesker kaller sitt siste hvilested. De mest hardbarkede kaller seg selv «Cataphiles», og har skapt et underjordisk samfunn basert på strengt hemmelighet. Noen av dem har bosatt seg nede i undergrunnen hvor det holdes store underjordiske fester, hemmelige møter og andre aktiviteter som ikke tåler dagens lys. Noe av det finnes dokumentert rundt om på halvveis obskure plasser på Internett, men det er også laget en dokumentar om fenomenet av den norske dokumentaristen Ludvig Løkholm Lewin.

Mole People of New York

Også i New York finner du folk som har bosatt seg langt unna dagens lys. *Urban Explorer*, historiker og fotograf Steve Duncan, er en av personene som virkelig har peiling på undergrunnen i

De forente staters største by. Han har tilbrakt utallige timer på de stedene du ikke kan nå med t-banen, og store deler av dette litt annerledes historiprojektet er dokumentert på hans nettsted undercity.org. Dette er mannen du går til hvis du vil bli kjent med en by fra innsiden, noe den norske polfareren Erling Kagge gjorde da han sammen med Duncan forserte New York på tvers under bakken.

Lokalt

Det er riktig nok ikke alltid man trenger å dra så veldig langt for å finne mytiske og halvveis utlgjengelige plasser. Siden jeg startet studiene på haugen, er våre egne katakomber et tema som har dukket opp til stadighet. Rykter sier det skal være mulig å ta seg frem til alle bygningene på Gløshaugen uten å sette en fot utendørs, og jeg har til og med hørt snakk om at det skal gå en tunnel helt til Samfundet. I anledning **readme**

sin 15 årsdag, har derfor en del av redaksjonen bestemt seg for å pakke sekken og dra på et lite urbant eventyr.

Det sier seg kanskje litt selv at det ikke er nok å vite hvor man vil, men at det også kan være fordelaktig med en plan om hvordan man skal komme seg dit. Når dette var i boks skulle det vise seg at det kunne vært lønnsomt med en plan B i bakhånd. Samtidig ble det erfart at etterpåkløskap fortsatt er ganske så ubrukelig. Etter mye om og men klarte vi allikevel å sette planen vår ut i livet, dog en smule amputert.

Tidkrevende

Inngangen vi satset på er gjennom en åpen dør bak en annen dør nede i en kjeller. Dette virket i utgangspunktet veldig greit, noe det også sannsynligvis hadde vært om det ikke var for at døren før døren stort sett alltid er låst. Da kan

det være greit å ta tiden til hjelp, og du kan jo for eksempel ta med litt pensum å lese på. Om det ikke får tiden til å gå så mye fortere, kan det i hvert fall være en hjelp frem mot eksamen. Dette gjør også UE velegnet for studenter som ønsker seg en aktivitet som lett kan kombineres med faglig innhold, men aller mest for de som føler seg truffet av artikkelen på siden 6.

Da vi til en forandring *ikke* ble møtt av en låst dør, økte pulsen et par hakk. Endelig skulle vi få oppleve disse mystiske gangene under haugen. Da døren gled opp slo et kaldt gufs mot oss. At medbrakt jakke ikke hadde vært en dum idé, ble fort fastslått på vei innover i den trange gangen. Dette var imidlertid ikke noe problem. Gleden over å endelig ha kommet seg inn overskygget det meste annet, men var til gjengjeld kortvarig. Omtrent 100 meter inn, blant rør, kabler og rotteekskremonter, møtte vi nok en låst dør. Nederlaget var et faktum.

Det viser seg at Urban Exploring krever litt mer forarbeid enn forventet. Det kan være lurt å legge opp til flere planer for hvordan man i utgangspunktet skal komme seg til startpunktet, og ikke minst prøve å finne ut hva du videre kan ha i vente. Dette kan være en potensielt farlig aktivitet om du ikke vet hva du driver med. For noen år tilbake ble det for eksempel funnet en mann i katakombene i Paris. Da hans status endret seg fra savnet til arkivert, hadde ingen sett snurten av han de siste 11 årene. Videre kan det også være lurt å tilegne seg litt forkunnskaper avhengig av reisemål. Dirking og/eller innbrudd, klatring, orientering og grunnleggende førstehjelp er eksempler på kunnskap som kan komme til nytte. Til slutt kan det også være greit å sjekke ut (u)lovlighetsgraden til det du planlegger, alternativt kalkulere risikoen for å bli oppdaget.

Studenten er et merkelig dyr

Jeg skal bli flinkere. Om ikke så lenge har jeg lagt bak meg mitt tredje år som student i Trondheim. Tiden har gått veldig fort, og som følger av dette har enkelte aspekter ved studenttilværelsen utspilt seg på autopilot. Ting jeg gjør blir halvhjertet. Men nå er det på tide å stramme opp.

Syklist: Fredrik Gram
Layout: Ragnhild Cecilie Neset

Søvn

Jeg tar avstand fra nyttårsforsetter. Ikke på den måten at jeg avskyr konseptet i sin helhet, bare det at jeg personlig ikke klarer å finne motivasjon til å gjennomføre dem. «Nytt år, nye muligheter» – det holder bare ikke. Jeg har prøvd. Jeg har prøvd å bli flinkere på å våkne tidlig, og jeg vet at jeg ikke er alene om akkurat dette.

På nyåret strømmer elever til auditoriene på NTNU i mangfold, men gi dem noen uker og REM trumfer over lærdom. Selvfølgelig er det sånn. Det er deilig å sove om morgenen. Det er deilig å være varm, være trygg, være fri for bekymringer. Det er deilig å være ubrukkelig. Det skal mer til enn løfter om «blanke ark» for å frarøve meg muligheten til å oppleve deilig søvn i en deilig seng. Men jeg må skjerpe meg. Om de ikke-fullt-så-deilige menneskene hos Lånkassen finner ut at jeg bruker de deilige pengene til staten på

deilig søvn, er det sjanser for at jeg mister dette privilegiet og må jobbe overtid på en eller annen ikke-deilig deltidsjobb for å holde livet i balanse.

Jeg skal bli flinkere på å våkne tidlig. Jeg skal bli flinkere på å dukke opp i forelesninger. Jeg skal bli flinkere på å ikke være våken hele natten og se på serier på Netflix.

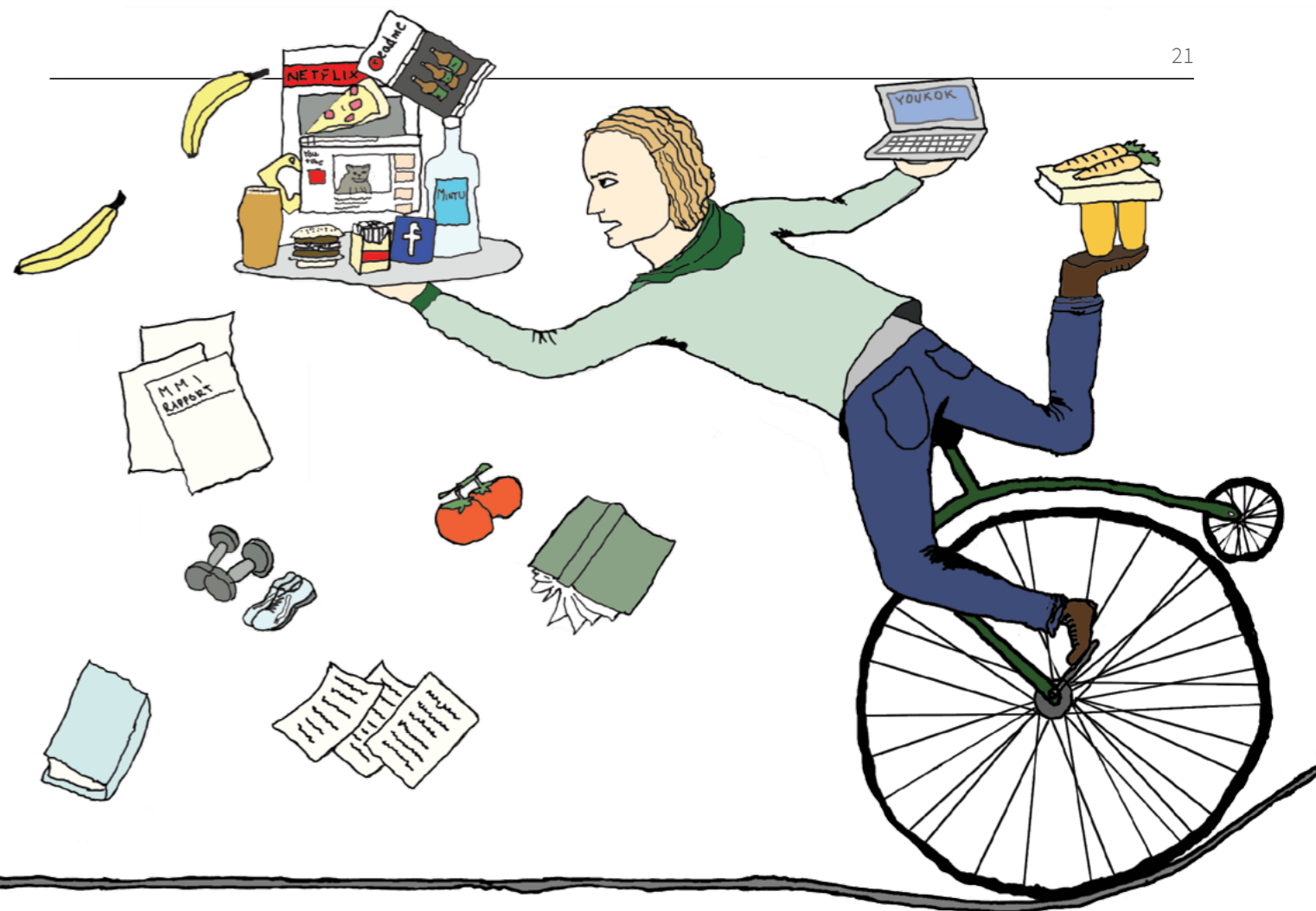
Fem om dagen

Anders, fyren jeg leier hos, er glad i Toropakken man får kjøpt på Rema. Det går greit, for det er jeg også. Derimot glemmer han ofte å lage salat til måltidet. Han glemmer å hakke tomater, spinat, agurk, avokado, gul paprika, rød paprika, grønn paprika, gul løk, rødløk, hvitløk. Han glemmer å koke blomkål, brokkoli, brokkolini, kål, kålrot, kassava, pastinakk, pepperrot, persillerot. Han glemmer å kjøpe bananer, kiwi, kiwano, kaktusfiken, mango,

mangostan, epler, pærer, plommer, papaya.

I frykt for å utvikle metabolsk syndrom ser jeg meg nødt til å smugspise grønnsaker til de ellers ganske smakfulle middagene til Anders. Jeg smugkjøper bananer og kiwi når det trengs, og jeg smyger til tider en tomatkive eller to på brødskiva. Så egentlig er jeg veldig flink til å innta viktige næringsstoffer og vitaminer. Jeg drikker til og med tran. Men jeg kan bli bedre. Du vet hvordan fem om dagen egentlig betyr at man skal spise tre forskjellige grønnsaker og to forskjellige frukttyper hver dag? Vel, noen ganger hopper jeg over frukten. Noen ganger spiser jeg bare to sorter grønnsaker. Jeg tar ikke kosttilskuddstabletter, så dette bør egentlig være under kontroll.

Jeg må bli flinkere på å spise riktig mengde frukt og grønnsaker. Jeg skal bli flinkere på å ikke utvikle metabolsk syndrom.

Penger og øl

Før har jeg prøvd å sette opp budsjetter. Problemet mitt var at jeg aldri klarte å følge dem. I begynnelsen la jeg skylden på laber viljestyrke, men etterhvert slo det meg at jeg egentlig ikke trengte å planlegge pengeforbruket mitt. Budsjettene mine spådde riktignok mørke horisonter og feilfødte barn om jeg dusjet mer enn to minutter på morgenen, kjøpte øl, kjøpte røyk, kjøpte sjokolade, kjøpte buss til skolen, gikk på kino, spiste annet enn havregryn til frokost og kvelds. Jeg skulle vært blakk i følge budsjettene mine, men jeg ser ut til å ha klart meg ganske bra. Jeg har fremdeles tak over hodet til tross for at jeg nesten hverhelger å finne med øl i hånden. Faktisk er alle studentene i Trondheim ofte i besittelse av øl. Alle ser ut til å klare seg økonomisk. Alle klager litt på at økonomien ikke holder til, men alle ser ut til å klare seg økonomisk. Vi er flinke uten å vite det. Derimot kan vi kan bli flinkere.

Jeg skal bli flinkere på å bruke mindre penger på øl. Jeg skal bli flinkere på å bruke mindre tid på øl. Jeg skal bli flinkere på å bruke mindre tid i dusjen.

Et ryddigere sinn

I skrivende stund har jeg ennå ikke vasket og ryddet rommet mitt. Jeg lovte meg selv å gjøre det etter turen til Åre, men det skjedde altså ikke. Når det kommer til å skje, vet jeg ikke. Først må jeg bli å jour med skolearbeidet. Jeg har øvinger som må inn. Jeg har forelesninger å delta på. Jeg har deler av pensum jeg ikke har lært meg enda som jeg absolutt må lære meg før jeg lærer meg resten av pensumet gjennomgått til nå. Resten av pensumet gjennomgått til nå som er en irriterende lang liste med tilsynelatende uoverkommelige uoverkommeligheter. Stadig voksende er den øg. Jeg skulle så gjerne begynt på skolearbeidet, men jeg må lufte hodet litt

først. En løpetur ut i det fri vil sikkert gjøre meg bra. Frigjøre endorfiner og sånt. Før jeg gjør dette vil jeg imidlertid spille litt piano. Etter å ha løpt blir jeg ofte litt *shaky* i hendene og da treffer jeg ikke de sorte tangentene så bra. Av den grunn må jeg øve på piano først. Dette skal jeg selvfølgelig få gjort, men først må se på noe greier på Internett.

Kjip prioritering, kanskje? «Et ryddig rom gir et ryddig sinn», sier de. Burde jeg derfor starte med å rydde rommet, deretter gjøre skole, deretter løpe meg en tur, deretter spille piano, deretter le av katter på Internett?

Jeg skal bli flinkere på å prioritere. Jeg skal bli flinkere på å gjøre det kjedelige først. Jeg skal bli flinkere på å ikke la meg friste av Internett. Nei, led meg ei inn i fristelse. Frels meg fra det onde. Riket er mitt.

DUNGEON KEEPER

Det finst gode og dårlege spel. Ofte er det dei dårlege spela som tener mest, og ikkje alle gode spel får den merksemda dei fortener. Dette er historia om ein fantastisk spelserie frå nittitalet og dens undergang.

Nostalgiaker: Mats Byrkjeland
Layout: Mats Byrkjeland

«Evil is good»

Dungeon Keeper er eit sanntids strategispel som vart sleppt ut i 1997 av *Electronic Arts* (EA). Utviklarane var britiske *Bullfrog Productions*, eit selskap starta av blant anna Peter Molyneux, mannen bak *Fable*-spela. *Dungeon Keeper* skilde seg ut då det kom, fordi du spelar «dei vonde» og slåst mot «dei gode». Du er sjef for ei grotte (dungeon), og startar med eit grottehjarte (*Dungeon Heart*). Vert dette øydelagt har du tapt. Du har arbeidarar, smådjevlar (imps), som grev ut dei gangane og romma du vil ha. Etter du har grave ut noko, vil dei leggje golv der. Så kan du byggje rom, mellom anna soverom, hønsehus, og verkstad. Nye skapningar kan ikkje bestillast når du ønskjer. Du har ein portal som det hoppar ut nye skapningar frå basert på kva rom du eig.

Den gode oppfølgjaren

I 1999 kom *Dungeon Keeper 2* (DK2). No hadde Peter Molyneux gått frå *Bullfrog* for å starte *Lionhead Studios*. Ikkje mykje skil dette spelet

frå forgjengaren. Mange mindre endringar var gjort, men ikkje noko som endra essensen av originalspelet. Eg har ikkje spelt det første spelet mykje, men DK2 er kanskje det beste spelet eg har spelt. Derfor vil eg fokusere mest på det i resten av artikkelen, og på kva som gjer det så bra.

Eg begynte å spele DK2 i 6-7-årsalderen. Eg har nok lært meir engelsk av dette spelet enn kva eg lærte på barneskulen dei første tre åra. Det

som gjer dette spelet så magisk er stemninga. Lydane og skapningane er fantastiske, for ikkje å nemne den mørke humoren til forteljaren. Du har galledemonar (*bile demons*), tjukke, treige vesen som likar best å prompe og hive i seg kyllingar. Du har vill jubel når nokon vinn jackpot i casinoet, og alle dansar til *The Tramps' Disco Inferno*. Du har uredde skjelett, pysete *goblins* og fryktinngytande *Dark Angels*. Kvart einaste vesen i grotta di har eit namn og eit humør. Dei må sove, ete og trene. Troll kan byggje dører og feller i verkstaden sin, *mistresses* kan torturere og konvertere fiendtlege folk. Musepeikaren er ei hand som du kan piske krypa dine med for å motivere dei. Det er godt å vere vond i *Dungeon Keeper 2*.

Undergangen

Etter utgivinga av DK2 i juni 1999 sette *Bullfrog* fort i gang med utviklinga av ein oppfølgjar som skulle heite *Dungeon Keeper 3: War for the Overworld*. Denne skulle ha med krigføring over jorda og introdusere ein ny rase. Diverre la EA

ned utviklinga i mars 2000, og slo *Bullfrog* saman med EA UK for å satse på dei nye *Harry Potter*- og *Ringenes Herre*-spela. Det var døden for *Bullfrog* og *Dungeon Keeper*-serien.

Ettersom åra gjekk og spelserien gjekk i gløymeboka for mange, fekk han samstundes kultstatus. Trufaste fans haldt liv i trua på at EA ein dag skulle gjenopplive serien og gi ein verdig oppfølgjar til DK2. Men det var stille lenge. I 2008, etter meir enn åtte år, kunne eit kinesisk spelselskap kunngjere ein avtale med EA om å gi ut eit *massively multiplayer online role-playing game* (MMORPG) basert på *Dungeon Keeper*-lisensen. Spelet heiter *Dungeon Keeper Online* og er berre tilgjengeleg i Kina, Taiwan, Hong Kong og Macau. Skuffelsen var stor.

Dyster notid

Dungeon Keeper Online er ikkje det siste innslaget i serien. I februar kom *Dungeon Keeper Mobile*, eit såkalla *freemium*-spel, til

mobilar og nettbrett. Spelet har blitt slakta av både kritikarar og spelarar verda over. Eg har prøvd det sjølv, og kan bekrefte at det ikkje er noko å skryte av. Spelet kan oppsummerast slik: 1) Alt du gjer tar lang tid å fullføre. 2) Du kan betale for å sleppe ventetida. For det er nettopp det du vil gjere mest i dette spelet: vente. Å hogge ut eit felt med vanleg stein tar fem sekund. Å hogge ut eit felt med «hard» stein tar 24 timar. Viss du har to arbeidarar kan du berre gjere to ting samtidig. Det går ikkje an å leggje fleire handlingar i kø. Peter Molyneux har kommentert spelet til BBC: «I felt myself turning round saying, 'What? This is ridiculous. I just want to make a dungeon. I don't want to schedule it on my alarm clock for six days to come back for a block to be chipped.'» For nokon er sikkert slike spel kjekke, og for EA er det garantert lukrativt, men for oss fans av dei originale spela er dette nok ein skuffelse frå selskapet som har vunne tittelen «Worst Company in America» to år på rad.

Spennande framtid

Når EA ikkje klarar å gi oss ein god og ekte oppfølgjar til DK2, må fansen gjere det sjølv. Indieutviklarane *Subterranean Games* held på med eit svært spennande spel kalla *War for the Overworld* – undertittelen til det kansellerte DK3 – ein andeleg oppfølgjar til *Dungeon Keeper 1* og 2. Spelet endte opp med £211 371 etter ein suksessrik Kickstarterkampanje som endte 3. januar 2013. Spelet har framleis ikkje fått utgivingsdato, men du kan få tilgang til betaen på Steam allereie no. Molyneux har òg gitt si støtte til dette spelet.

Viss du er ein som aldri har prøvd eller høyrte om *Dungeon Keeper*-serien rår eg deg til å gå på gog.com og kjøpe DK2 med ein gong. Der finn du porta versjonar av både DK1 og DK2 til ein billig penge, som fungerer supert med dei nyaste versjonane av Windows. Dei finst diverre ikkje til Mac og Linux. *War for the Overload* finst derimot til alle tre operativsystema! Kos deg!

Utgavens konkurranse

Xenofobisk

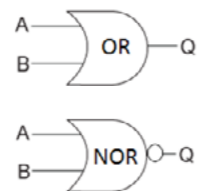
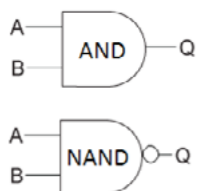
XOR Xantokromi

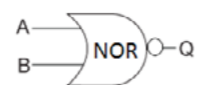
Tekst: Fredrik Gram

Oppgaven går ut på å designe så mange som mulig forskjellige kretser som tar inn to input, A og B, og sender ut outputet $A \text{ XOR } B$. Du har et begrenset antall logiske porter til rådighet:

- 3 AND-porter
- 3 OR-porter
- 5 NAND-porter
- 5 NOR-porter

A	B	$A \text{ XOR } B$
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

Porter som brukes for å lage én krets kan ikke brukes i en annen. Send din løsning til konkurranse@abakus.no med tittelen «XXX» innen 1. april.

premier sponset av Accedo

Vinnere

1. Nils Fredrik Kleven
2. Nina Kjekstad
3. Marie Haga

Premier

1. premie

2. premie

3. premie

Abibliofobi [subst.];

Frykten for å gå tom for lesestoff

Arne var alltid like begeistret på distribusjonsdagen!

Mant Rudlang

Smått & nett

- det du leser først!

Halvingfest: Kåringer

På Halvingfest ble Sindre (3. klasse Data) og Trond (leder av kontorgruppa) kåret til sine respektive klassers babe. Dette til stor fornærmelse for alle jenter på Data og Komtek. Hvis det ikke blir kåret noen jenter neste år blir det bråk.

Halvingfest: Innpåsliten

Jon Olav (3. klasse Data) skal ha «grindet samtlige» på Halvingfest.

Halvingfest: Blåmerker

Astrid (3. klasse Data) har informert om massive blåmerker på innsiden av lårene etter at hun viste imponerende turnferdigheter da hun klatret opp i bjelkene på Studenterhytta under Halvingfesten.

Romanse på sosialkveld

Bedkom-Vilde koste seg med en fra Online-Bedkom på deres felles sosialkveld.

Mann for sin hatt

Tidligere Onlineleder Hanne satt skrevs over en ukjent person på kurs og fortalte «ganske spesifikke ting». Det kom blant annet frem at hun var «mer mann enn kjæresten sin».

Asfalt

Fagkom-Annie hadde et ufrivillig møte med bakken på vei hjem fra X-fest. Hun måtte sy fem sting i haka.

Øving bestått

Ryktene sier at avtroppende leder av Fagkom har noe på gang med studassen sin i Databaser. Studassen liker visstnok å bedrive turning på hytter.

To poeng til Karl Ivar

På OL-kveld på LaBamba hygget Karl Ivar (1. klasse Komtek) seg med Sara (1. klasse Komtek) til hun dro videre med venninnene sine. Etter det tok LaBamba-Marie over og fortsatte showet en god stund til.

Vellykket gullfest

Stolt lillebror arrangerer gullfest når storebror vinner OL-gull. Resultatet etter festen var at leder av Abakus kom krypende hjem, på alle fire, til kjæresten kl. 02:00. Hun var veldig sliten på møtet dagen etter. Arrkomleder Jansrud dukket ikke opp i det hele tatt.

Do-hygge på X-fest

Arrkom-Kristin hang over vasken og ropte på elgen store deler av kvelden. Hun fikk heldigvis litt selskap i PR-Markus som utelukkende brukte jentedoen denne kvelden.

Trøtt på X-fest

Påtroppende PR-leder var visst veldig trøtt på X-fest, men fikk ikke ro noe sted. Etter å ha blitt kastet ut fra både Gossip og Hovedbygget av diverse vakter ble han pent nødt til å gå hjem og legge seg i sin egen seng.

Cidertid!!

Den dagen æ å tangen fikk advasel

Anders er på trening....